

till äktenskapets upplösning, på sätt motionären i sitt förslag, under § 2, jemväl yrkat.

På grund af hvad anfördt blifvit, och då skäl ej torde förefinnas att nu anskaffa de, såsom medel att söka bringa oeniga makar till förlikning, i 14 kapitlet Giftermåls-balken föreskrifna varningsgrader, helst denna del af lagstiftningen helt nyss undergått den reform, som innefattas i Kongl. förordningen den 20 November 1860, får Utskottet vördsamt hemställa,

att ifrågavarande motion ej må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 14 April 1870.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.

N:o 35.

Ank. till Riksd. Kansli d. 14 April 1870, kl. 5 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om upphäfvande af 5 och 6 §§ af 2 kapitlet Giftermåls-balken.

Ifrågavarande paragrafer, hvilka i sin ursprungliga lydelse innefattade ovilkorligt förbud emot giftermål i svägerlag å sidone samt i andra svägerlaget, hafva genom Kongl. förordningen den 10 April 1810 blifvit förändrade derhän, att Konungen må gifva lof till giftermål i berörda svägerskapsled.

Nu har Herr *Ola Månsson* uti en inom Andra Kammaren väckt och till Lag-Utskottet hänvisad motion (N:o 257) föreslagit, "att Riksdagen för sin del ville besluta samt till Kongl. Maj:t göra framställning derom, att lagens stadgande i Giftermåls-balkens 2 kapitel 5 och 6 §§ i de delar upphäfves, som utgör hinder för att efterlevande maka må, utan att hos Kongl. Maj:t derom söka tillstånd, få ingå äktenskap med någon af den afidna makans syskon eller dermed likställig slägtled."

I afseende härå får Utskottet erinra, att Riksdagen tillförene två särskilda gånger, sednast år 1868, för sin del beslutat en lagförändring i sådan syftning som motionären föreslagit, men att Kongl. Maj:t afslagit Riksdagens underdåniga framställningar i ämnet.

Vid sådant förhållande och då det icke lärer vara antagligt, att en förnyad likartad framställning från Riksdagen nu skulle vinna Kongl. Maj:ts nådiga bifall, får Utskottet, med fästadt afseende jemväl å frågans ringa vigt, vördsamt hemställa,

att omförmälda motion ej må till någon åtgärd å Riksdagens sida för-
anleda.

Stockholm den 14 April 1870.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.

Reservationer äro anmälda af Herrar *Jöns Olsson, Bovin och Engman.*

N:o 36.

Ank. till Riksd. Kansli d. 14 April 1870, kl. 5 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om upphäfvande af den genom Kongl. förordningen den 13 September 1864 medgifna frihet i ränte-aftal.

Enligt omförmälda Kongl. förordning skall det i 9 kapitlet 6 § Handelsbalken stadgade förbud att taga eller låta förskrifva sig större ränta än sex för hundra om året icke ega tillämpning vid försträckning, som mot förskrifning,